

Název knihy: **Píseň o Nibelunzích**
Nakladatelství: **ODEON, Praha 1989**
Počet stran: **386**

Obsah: Siegfried se doslechne o Kriemhildině kráse a rozhodne se ji získat za ženu. Vydá se proto k jejím bratrům. Se svou družinou je hostem ve Wormsu a vyhraje v čele Burgundů válku proti dánskému králi. Pomůže králi Güntherovi získat za manželku islandskou královnu Brunhildu, která je proslavená svojí krásou, ale i tím, že si vezme za muže jen toho, který jí předčísí silou. Siegfried si totiž oblékne neviditelný plášť a pomáhá králi v hodů kamenem, oštěpem i vzájemném souboji. Za svou pomoc získává odměnu v podobě krásné Kriemhildy, a tak se slaví hned dvojitá svatba. O svatební noci však Brunhilda odmítne poslušnost a spoutá a pověsí svého muže. Král si druhý den stěžuje Siegfriedovi a ten další noc pod svým neviditelným pláštěm donutí Brunhildu k poslušnosti. Oba páry spolu deset let klidně žijí a obě ženy porodí syny, které pojmenují po svých mužích, jenže obráceně. Na slavnosti se Siegfriedova manželka prořekne, že její muž připravil Brunhildu o panenství. Královna to naštve, a tak později nechá lstí Siegfrieda zabít. V druhé části knihy je popsána pomsta Kriemhildy, která se mezitím provdala za hunského krále Etzela. Burgundové jsou vylákáni na jeho hrad a postupně pobiti. Zároveň však při boji zahyne i sama Kriemhilda.

Hlavní postavy:
Siegfried – udatný a chytrý bojovník, jemuž pomáhá neviditelný plášť
Brunhilda – královna Islandu, krasavice s neuvěřitelnou silou, která byla spojená s jejím panenstvím
Kriemhilda – sestra králů, manželka Siegfrieda, po jeho smrti si vzala hunského krále Etzela, pomstychtivá

Úryvek: 675 **Král už byl dychtiv konce a zatím naopak
královna Siegfriedovi sevřela ruce tak,
že zrudly proudem krve, vystál si víc než dost
trápení, ale vposled potrestal její troufalost**

Jazykové prostředky: Celý příběh je zapsán verši, které mají podobnou stavbu. V textu se objevuje velmi mnoho zastaralých slov (vposled, dychtiv) a cizích jmen osob (Brunhilda, Etzel, Günther, Kriemhilda, atd.). V textu je taky velmi mnoho knižních výrazů (rozličný, chrabrý, odňata).

Zvláštní otázky:

Píseň o Nibelunzích je dvoudílný středověký rytířský epos, který vznikl ve 13. století a je napsán tehdejší lidovým jazykem – středohorní němčinou. Píseň o Nibelunzích je napsána ve zpěvných slokách rozdělených do čtyř řádků, jejich melodii však není možno s jistotou zrekonstruovat. Epos se skládá ze dvou částí: v první části stojí ve středu pozornosti Siegfriedova, ve druhé pak pomsta jeho manželky Kriemhildy. Děj se odehrává v okolí Burgundské říše na Rýně a také (ve druhém díle) v jižním Německu a kolem Dunaje v dnešním Rakousku a Maďarsku. Obě části díla se k sobě mají jako příčina a následek. Historickým jádrem této legendy je zničení Burgundské říše u Wormsu v pozdní antice. Píseň o Nibelunzích spojuje různé okruhy legend: germánský okruh (Siegfried nebo Nibelungové), severoislandský okruh (Brunhilda) a hunský okruh (Attila). Vyskytují se zde nadpřirozené motivy: víly, neviditelný plášť atd. Pro styl eposu je typické pomalé stupňování napětí. Epos názorně ukazuje život soudobé šlechty a bohatých.

Jazykové prostředky: Epiteton: **bratři urození, dívka spanilá, vznešená krev;**

Přímá řeč: **"Neodříkej se tolik," matka jí odvětila.; Střídání veršů se 7 a 6 slabikami.; Anafora: opakování př. předložky o ve verších**

Vlastní hodnocení: **Knížka měla napínavý děj, ale byla zapsána takovým stylem, který se nedal číst plynule, a tak jsem si příběh moc neužil. Některé pasáže knihy byly až moc rozsáhlé a podrobné, což mě jako čtenáře nebavilo.**